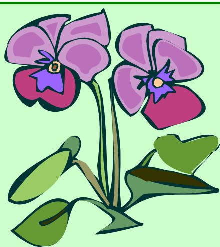

PENSEO

N-ro 192

Okt. / 2007

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 18-a jaro http://www.elerno.net/penseo/penlisto.htm

Almozpetanta Virino

Sennoma

"Frato, ĉu mi petu de vi helpon?"

Eksurprizite, Chen Gen malsupreniris de sia biciklo, sur kies antaŭa parto sides lia unu-kaj duon-jara fileto. Antaŭ li staris juna virino, vestita pure, kun pakaĵo ĉirkaŭ sia brako. Li ŝin ekrigardis kun mieno perpleksa.

"Frato, jam preskaŭ unu jaro, ekde kiam mi venis ĉi tien por prilabori. Je la jarfino, mi volas hejmenreveni," ŝi daŭrigis. Li nekomprene fikse rigardis ŝin. Li parolis al si: Hejmenreveni? Do hejmenrevenu! Kial vi parolas pri tio al mi?

Tiam, kun embarasita vizaĝesprimo, ŝi malklare kaj mallaŭte diris, kun ruĝiĝintaj vangoj, "Mi jam poŝtsendis mian monon antaŭtempe al mia hejmo kaj tenas monon sufiĉan nur por hejmenreveni. Ekster mia atendo, mia mono estis ŝtelita de poŝoŝtelisto. Mi devigite peti helpon de aliaj. Kaj nun mi jam havigis al mi preskaŭ sufiĉe da mono. Ĉu vi bonvolus doni al mi dudek yuanojn, tiel ke mi havu sufiĉe da mono por aĉeti bileton. Post kiam mi revenos hejmen, mi poŝtsendos al vi tiun sumon."Je tio, ŝi donis al li la adreson de sia loĝejo.

Ĉimomente, li venis al klara kompreno, ke la ino antaŭ liaj okuloj certe estas trompistino, ĉar li jam spertis multe da samaj okazaĵoj. Por diri honeste, nun li tenis kelkcent juanojn en la poŝo, per kiuj li volis aĉeti kelkajn decajn legomojn kaj vinon por amiko-vizitantoj al sia hejmo.

Laŭkutime aĉetadon en bazaro faras virinojn. Pro sia amemo al la edzino, kiu jam laboris tuttage, li memvole faris aĉetojn anstataŭe. Li kaj lia edzino vivas perfekte, kaj la fileto estas la kristalo de ilia geedziĝo, tiel ke li tre ŝatas la fileton. Kaj nun, li eĉ kunportas lin dum aĉetado. Kaj lia edzino okupiĝas pri servado al gastoj nun.

"Bonfaru al mi, frato!"daŭre petis la junulino. Li volus forturni kaj forlasi, sed kiam li rimarkis ŝian peteman rigardon, li ne povis turni sian dorson al ŝi. Pro tio, li fabrikis sian unuan mensogon dum sia tuta vivo, "Fratino, mi eksedziĝis. Estas malfacile vivi por mi kaj mia infano. Mi ne havas multe da mono. Se mi havus, mi certe donus iom al vi."

Ĉe tio, ŝi, fikse rigardante la infanon rajdantan sur la biciklon, murmured iris, "Kia kompatinda infano! Kia senkora patrino! Ŝi eĉ foriris sen atento pri la infano!"Dirante, ŝi karesis lian kapeton. La infano ekploris laŭte, kiam la fremdulino tuŝis lin je la kapo.

Tio des pli ĉagrenigis la virinon, kiu nereteneble montris sian patrinecon. "Aj! Kiel proverbo diras, estas prefere lasi altrangan patron morti ol almozpetantan patrinon. Tio estas vera. Rigardu, kiel kompatinda estas la infano sen patrino!" ŝi daŭrigis. "Mia dekses-jara filo devus komenci lernadon en elementa mezlernejo ĉijare, sed pro malriĉeco, ni ne kapablas pagi por lia lernado. Krome lia patro mortis en trafika akcidento. Tamen mi neniel lasas lin ĉesi lernadon. Jen mi venis perlabori ĉi tie por lernopago." Post kiam ŝi

finis sian parolon, larmoj perils senĉese sur ŝiaj vangoj.

Dum momento, kortuŝite de ŝia sincereco, Chen montriĝis embarasita. Li eĉ sentis iom da pento pri sia mensogado al ŝi. Apenaŭ li estis dironta ion, kiam ŝi, post momenta pripensado, elpoŝigis malrapide bankbileton de dek yuanoj, ĉifitan ŝajne pro longa tenado en la mano. Li tuj sin sentis senrimeda, ne sciante, kion ŝi volas fari. Neatendite, ŝi ŝovis la bileton en lian manon, dirante, “Rapide aĉetu iom da nutraĵo por la infano! Ne lasu la infanon suferi!”

Stuporiĝinte, li tuj rifuzis, “Ne, neeble. Kiel mi povus akcepti vian monon. Vi ankoraŭ volas hejmenreiri…” Forviŝinte siajn larmojn, ŝi diris, “Tio estas nenio. Ĉiuokaze tiu sumo ne sufiĉas por hejmenreiro. Poste mi faros pli da almozpetado por sufiĉe da mono. Nun estas multaj bonfarantoj sub la suno!” Post tio, ŝi ĵetis profundan ekrigardon al la infano kaj sin turnis foriri.

Rigardante ŝian forirantan dorsfiguron, li sentis ŝian ekrigardon piki lian koron. Abrupte li ekhavis varmiĝon en siaj okuloj kaj acidecon en la nazo, kun larmoj fluantaj sur la vizaĝo. Li hasteme piedmovis la biciklajn pedalojn kaj atingis la virinon. Elpoŝiginte bankbiletojn de tricent yuanoj, li firme ŝovis ilin en ŝian manon. Post tio, li hejmenrevnis, rajdante la biciklon.

Rigardante la monon en la mano, ŝi staris, ŝtoniĝinte.

Elĉinigis **Hongjia**

Ĉineske

Eto

Nacia Festo

— laŭ ĉinesko Tiaoxiaoling*

floron
floron
ankaŭ nian koron
al la land’ sincere
kaj respekte vere
reve
reve
alten flugu meve

*Tiaoxiaoling: unu el ĉinaj fiksformaj poemoj el ses versoj de 4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimarangô de aa,bb,cc. La 4 silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso. ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono’ roso-soro.

Bai Juyi

(772-846)

Bela Sud’

——laŭ ĉinesko Sopir-al-sudo*

Bela sud’
kun ĉarma vid-ĝu’:
ruĝaj floroj laŭborde
sub sun’ blu-verda akv-flu’.
Memor-nodo, ĉu?

Trad. **Sam**

*Sopir-al-sudo: unu el ĉinaj fiksformaj poemoj el kvin versoj de 35,77,5 silaboj laŭ rimaranĝo de xa,xa,a (x=senrima).

Lily

Mi Jam Spertis

— laŭ ĉinesko Busuanzi*

en lumo febla
mia ĝigolo
ĉeorele murmuris
“ĉu nova bolo?”

mi tre scivolis
“ĉu pli da folo?”
li do surrampis sur min
kun kac’ malmolo

li ŝovis kapon
inter femurojn
miajn kaj dispuŝis miajn
neĝblankajn krurojn

li serĉis buŝe
amorplezurojn
perlange lekis vole
nigrajn velurojn

sublipoj miaj
jen jam sukplenis
dum lia lang’ soifa
volupti penis

al mia pordo
la lango venis
petola kaj avida
eke festenis

li lekis, kisis
ĝoje fervore
buŝinon molan mian
same amvore

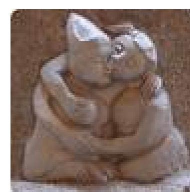
aĥ, kia juko
ĝis ĝu-angore
trakorpe kuris fulme
nervo-stupore

ĉe buŝo mia
rigidis kaco
lia malpacienca
jam en malpaco

li spire veis
“hej, erinaco
mia, ĝin buŝe prenu
kun ina graco!”

mi ĝin favoris
per buŝa preno
mordetis akve ŝmace
sen ajna ĝeno

mi ĝin buŝpremis
en firma teno
senmove ĝis korŝira
ĝua festeno

mi glitis lante
de ĝia glano
ĝis la radiko kvazaŭ
per buŝa bano

aŭdiĝis tuje
ĝema vulkano
jen kaj jen rapideme
pro am-elano

mi plirapidis

buŝ-ludon glite
mi sentis lian tordon
treman enlite

mi ankaŭ spasmis
korpe subite
kolapse kaj laceme
kontent-merite

en gorĝ' eksentis
malsekan varmon
ejakulitan forte
mi ĉuran svarmon

ni ambaŭ falis
en songĝan ĉarmon
langvoris lace suplaj
en masan karnon

li rulis de sur
mi malrapide
kontente kaj feliĉe
kaj pozis side

"ĉu tion ŝati?"
"ba! ba! senbride
konstante, sed ĉu plian?"
mi ĉuis ride.

*Busuanzi: unu el ĉinaj fiksformaj poemoj konsistanta el du strofoj same el 4 versoj de 5,5; 7,5 silaboj kun duona rimo.

Ludo en Kinejo

—laŭ ĉinesko Wanghaichao*

en mallumo
de l' kinejo
sidis en la loĝi'
mi kaj edzo
kia tedo!
ekpalpis fole mi
por petola ĝi
tra kalsonfendo
ja eta kri'
el li flugis
mi klinis kvazaŭ kun pi'

kapon por kis-seri'
kaj dolĉa suĉad'
ekstazis li
jam ĉi-hore
buŝe pistis
mi ja kun energi'
malgraŭ la medi'
li tordis, tordis
en agoni'
li ekŝprucis
ĉuron jam sen ajn konsci'

* Wanghaichao: unu el ĉinaj fiksformaj poemoj el du strofoj po 14 versoj de 446,446,5,54,47 / 6,54,446,5,54,47 silaboj, laŭ rimarangĝo xxa,xxa,a,xa,xa / a,xa,xxa,a,xa,xa (x = senrima)

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_
Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Nanhai Kolegio de Sud-Ĉina Normala Universitato, Nanhai, Guangdong 528000, Ĉinio
Tel: (0757) 86366253 (hejme)
E-poŝto: vejdo@163.com
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.cn/penlisto.htm
◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_